

generations of countless species which have certainly existed. The parent-form of any two or more species would not be in all its characters directly intermediate between its modified offspring, any more than the rockpigeon is directly intermediate in cropand tail between its descendants, the pouter and fantail pigeons. We should not be able to recognise a species as the parent of another and modefied species, if we were to examine the two ever so closely, unless we possessed most of the intermediate links; and owing to the imperfection of the geological record, we have no just right to expect to find so many links." *Origine of Species*, p. 408. Even onbevredigend is nog het vraagstuk der hybridische dieren opgelost; want wel poogt Darwin deze moeilijkheid op te lossen, maar hij eindigt toch met ook hier zijn onkunde te belijden: »He who is able to explain why an elephant and others are uncapable for heeding, when kept under confinement, will be able to explain the primary cause of hybrids being so generally sterile". Ibidem p. 252. Vandaar dat hij op elk punt van zijn bewijs, zich bepalen moest tot een »most probable", en een »I believe". Zoo zegt hij op blz. 424: »I believe that animals are descended from almost only four or five progenitors, and plants from an equal or lesser number."

71) Zie DR. BAUMANN, *Gesch. der Philosophie nach Ideën, Gehalt und Beweisen*, Gotha 1890, p. 342.

72) L. FEUERBACH, *Sammtl. Werke*. II. 410.

73) L. BÜCHNER, *Sechs Vorlesungen über die Darwinsche Theorie*, 2de ed. Leipzig. 1868. p. 125. Cf. HODGE, o. l. p. 17.

74) Deze "Ορος heeft volgens Valentinus twee energiën, de éénε διορισμή, om de grenzen naar buiten in stand te houden, en de andere εθανάτων, om van binnen in elk wezen de harmonie te bewaren. En deze "Ορος was noodig, om dat de Σοφία tot den Αιτονάτων wilde doordringen. Een diep opgevatte teeckening van het gevaar der pantheistische philosophie. Zie G. HEINRICI, *Die Valentinianische Gnosis*. Berlin 187.; KURTZ, *Lehrbuch der Kirchengeschichte*. Lpz. 1880. I. p. 75.

75) KOSMOS IV. p. 356. Cf. SCHULER, o. l. p. 114.

76) VON HARTMANN, o. l. III p. 46. Zie voor de Evolutieelre in zake de religie A. RÉVILLE, *Prologeménes de l'hist. des religions*. Paris 1886. p. 92 v. v. en JAEGER, *Die Darwinsche Theorie und ihre Stellung zur Moral und Religion*, Stuttgart, p. 112 v.v. (Jaeger is zelf Darwinist).

77) DR. CHANTEPIE DE LA SAUSSAYE JR. o. l. p. 9. Wat hij hier uitspreekt geldt van alle grenzen. Van warm en koud, van licht en duisternis, van wit